

Voorganger: ds. Wim Scheltens - Lunteren

Thema: *Aan zijn koningschap zal geen einde komen*
n.a.v. Lucas 1: 26 - 33

Vanmiddag denken we even aan dat jonge meisje Maria, dat in Nazareth zo haar bezigheden heeft. Wat ze doet, dat weten we niet. Ik stel me voor, dat Maria in een schommelstoel zit. Of die in die tijd er al was, weet ik niet, maar Jozef zou best in zijn timmerwerkplaats zo'n schommelstoel gemaakt kunnen hebben voor Maria als ondertrouwcadeau.

Naast de schommelstoel stel ik me een breimandje met knolletjes wol voor. Dat kan. Ze hadden in die tijd volop schapen. Dus kan Maria een paar sokken breien of een trui. Zo zie ik haar breien en aan haar voeten ligt een poes te spinnen.

En in die rust komt opeens een engel, Gabriël, binnen. Zo gewoon wordt dit beschreven alsof het om de buurman gaat die even wat thee wil lenen of zo. De poes kijkt met een lodderoog omhoog en denkt: *wat gaan we nu beleven?*

En Maria? Ze schrikt. Ze laat een steek vallen en legt haar breiwerk in de schoot.

Want ze kan natuurlijk niet doorgaan alsof er niks gebeurd is.

"Wees niet bang Maria," zegt Gabriël. En dan barst-ie los. "Je hebt genade gevonden in de ogen van God, je wordt zwanger en je kind heet Jezus en Hij zal groot zijn en op de troon van David zitten en aan zijn rijk zal geen einde komen."

Dat is de engel Gabriël, die weet het wel. Hij vertelt van de hoed en de rand en dat vind ik interessant. Gabriël legt pats-boem zijn boodschap op tafel. Er is geen ruimte voor gevoelens, emoties, en of je lekker in je vel zit. Of zijn bezoek uitkomt, of juist niet. Nee, het gaat om de *grote dingen Gods*, om de goedertierenheid des Heren, om Gods gunstbewijzen. *Dat het rijk van Christus eeuwigheidswaarde heeft*. Gabriël doet mij denken aan een gereformeerde ouderling van vroeger. Niks geen gepraat over gevoel, het gaat erom wat de Psalm zingt: 'O, haal uw hart op aan zijn gunstbewijzen, die eeuwig zijn.' (Psalm 22: 11 berijmd). Wat natuurlijk ook helemaal waar is. Gabriël is rechtstreeks. Hij kon wel een Fries zijn: klip en klaar; in Groningen zeggen ze: *nait om tou draai'n*.

Het gevoel komt *via het geloof* wel aan de orde. Denk aan het kerklied 'Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen, verlos mij van mijn bange pijn.' We zingen het straks. Die bange pijn komt in het geloof en het gebed aan de orde. Denk aan de voorbede voor mensen in nood, in ziekenhuis of verzorgingshuis. Neem nu de bange pijn in Oekraïne, hoe vanuit Rusland de hele infrastructuur kapot gebeukt wordt. In het Kremlin willen ze Oekraïners laten creperen en murw maken.

En wat denk je van de Gaza? Wat daar allemaal gebeurt en uit de hand loopt, het is toch verschrikkelijk. En hoe buitenstaanders met gemakzuchtige oplossingen komen, die geen recht kunnen doen aan de ernst van de haat en het monsterachtige venijn. *Het is allemaal bange pijn*.

En wij vragen Jezus om ons daarvan te verlossen, vooral de direct betrokkenen. Want zijn koningschap is er en staat er als een dijk. Geen raket kan dat rijk van Christus kapot schieten. Daarom bidden we, daarom zingen we, daarom hopen we, omdat het rijk van Christus er is en blijft voor nu en later. Dat rijk van Christus kent *heil* in plaats van onheil, kent *vrede* in plaats van oorlog, kent *verzoening* in plaats van vergelding, kent *verlossing* in plaats van vernieling. En dat voor nu en nog 's.

Het rijk van Christus laat ons zien, dat het anders kan en geeft rust in de onrust en balsemt de wonden van de bange pijn. Daarom houdt Israël de lofzang gaande, bidt de kerk het *Onze Vader* en zingen de Oekraïners in de metro '*komt allen tezaamen, kom o kom nu naar Bethlehem*'.

Ondertussen is de boodschap van Gabriël wel stevig binnengekomen bij Maria. Ze is beduusd en vol van vertrouwen, als ze zegt: "Mij geschiede naar uw woord."

Dat geloof mag ons bezielen. De engel Gabriël heeft uit de doeken gedaan wie het is die op Kerst in doeken gewikkeld ligt en die wij als Kind van Bethlehem mogen begroeten.

En wij? *Wij mogen het geloofsvertrouwen van Maria zien als iets aanstekelijks.* Amen